

O participio: o adxectivo verbal

¿Por que é importante?

O participio grego, igual que o latino, é moi abundante nos textos. Ademais, permite engadir matices temporais que, en castelán e galego, só podemos facer por medio de subordinadas.

Como adxectivo, pode concordar en xénero, número e caso, cunha declinación completa nos tres xéneros. En tanto que forma verbal, pode expresar categorías verbais (tempo, voz...) e admitir complementos verbais (CD, CI, atributo, etc.)

O participio: as desinencias

		Voz activa			Voz medio- pasiva
		Temas de presente, futuro y aoristo (activo y pasivo)	Tema de perfecto		
Masc. Neutro.	-ντ- (3ª)	-ντ- (3ª)	-κωτ- (3ª)	(M) -κώς, -κότος	-μενος -μενη -μενον (2-1-2)
Fem.		-σα, -σης (1ª, mixta)	-κυῖα, -κυῖας (1ª, pura)		

O aoristo pasivo é o único tempo pasivo que ten desinencias activas, por iso **non** toma a terminación -μενος -μενη -μενον.

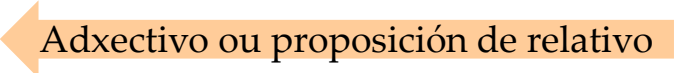
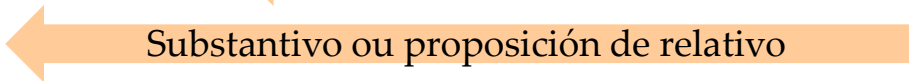
Ο participio: exemplos

εἰμί		Activo	Medio	Pasivo
ῶν, ὄντος	Presente	λύ-ων, -οντος	λυ-ό-μενος	
οὔσα, οὔσης		λύ-ουσα, -ούσης	λυ-ο-μένη	
ὄν, ὄντος		λῦ-ον, -οντος	λυ-ό-μενον	
ἐσόμενος	Futuro	λύ-σ-ων, -σοντος	λυ-σ-ό-μενος	λυ-θησ-ό-μενος
ἐσομένη		λύ-σ-ουσα, -σούσης	λυ-σ-ο-μένη	λυ-θησ-ο-μένη
ἐσόμενον		λῦ-σ-ον, -σοντος	λυ-σ-ό-μενον	λυ-θησ-ό-μενον
	Aoristo	λύ-σα-ς, -σαντος	λυ-σά-μενος	λυ-θεῖς, -θέντος
		λύ-σα-σα, -σάσης	λυ-σα-μένη	λυ-θεῖσα, -θείσης
		λῦ-σαν, -σαντος	λυ-σά-μενον	λυ-θέν, -θέντος
	Perfecto	λε-λυ-κώς, -κότος	λε-λύ-μενος	
		λε-λυ-κυῖα, -κυίας	λε-λύ-μενη	
		λε-λυ-κός, -κότος	λε-λύ-μενον	

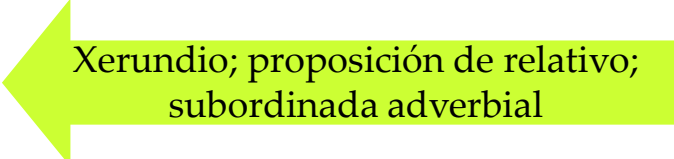
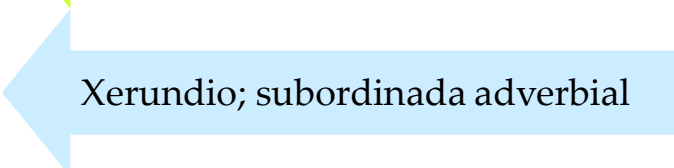
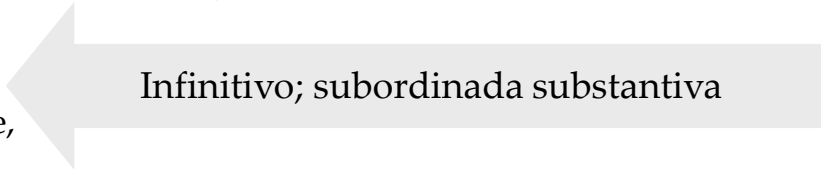
O participio: usos

Tradución:

a) Nominal

- a) Como un adxectivo normal, concertando en caso, xénero e número co seu substantivo: ὁ παρουῶσα συνφορὰ "o suceso presente". Adxectivo ou proposición de relativo
- b) Substantivado: τὸ ἀκουόμενον "o escoitado". Leva artigo. Substantivo ou proposición de relativo

b) Verbal

- a) **Concertado:**
Concerta en xénero, número e caso cunha palabra da oración da que depende sintacticamente: ἀνδρείως μαχόμενοι οἱ στρατιῶται ἐνίκησαν "os soldados que loitaron valentemente venceron". Xerundio; proposición de relativo; subordinada adverbial
- b) **Non concertado:**
Forma unha proposición independente. Moitas veces, vai en xenitivo, de aí que se coñezá tamén a este tipo de construción como Xenitivo Absoluto (cf. Ablativo Absoluto do latín). Περικλέους ἡγεμόνος ὄντος, οἱ Ἀθηναῖοι μεγάλα ἔργα ἔπραξαν. "Sendo gobernador Pericles, os atenienses levaron a cabo importantes obras." Xerundio; subordinada adverbial
- c) **Predicativo:**
Funciona como complemento predicativo referido ao suxeito ou ao complemento:
Suxeito: lévano verbos que significan comezar, continuar, anticiparse, avergoñarse, alegrarse, etc. ἡμεῖς αἰσχυνόμεθα ταῦτα ποιούντες "avergoñámonos de facer iso"
Complemento: Lévano verbos que significan ver, oír, saber, mostrar... ὁρῶ τὸν παῖδα ἤκοντα "vexo ao neno chegar". Infinitivo; subordinada substantiva

Analiza o participio e traduce a oración

Οἱ <u>ὄντες</u> ἀγαθοὶ εἰσι καὶ εὐδαίμονες.	
Χρὴ τοὺς σοφοὺς <u>ὄντας</u> παιδεύειν τοὺς ἄλλους.	
Οὐχ ἡδεῖα ἐστὶν ἡ βίη τοῖς <u>τυνχάνουσιν</u> .	
Χαίρω ταῦτα <u>ἀκούσας</u> .	
Ἀλέξανδρος εἰς τοὺς Δέλφους ἐπορεύθη, παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι <u>μαντευσόμενος</u> .	
Σφιγγὸς δὲ <u>φονευσάσης</u> πολλούς, κηρύττει Κρέων τῷ τὸ αἴνιγμα <u>λύσοντι</u> δώσειν καὶ τὴν βαριλείαν καὶ τὴν Λαίου γυναῖκα.	

Analiza o participio e traduce a oración

Τῆς πατρίδος <u>κινδυνεύουσης</u> , θύσομεν τοῖς θεοῖς καὶ παύσομεν τὰς τῶν πολιτῶν στάσεις.	
Οἰδίπους, <u>λύσας</u> τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα, ἐβασίλευσεν ἐν ταῖς Θήβαις.	
Ὁ Πεισίστρατος, τοὺς Ἀθηναίους <u>τεθεραπευκῶς</u> , ἐτυράννευσε.	
Οἱ <u>πεπαιδευμένοι</u> εἰσὶν εὐδαιμονέστεροι τῶν <u>ἀπαιδευτῶν</u> .	
Ὁ Διογένης, <u>ἐρωτηθεὶς</u> τί ἐστὶ κάλλιστον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· “ἡ παρρησία” εἶπε.	
<u>Λουσάμενοι</u> τοῖς θεοῖς ἐθύσαντο.	